

Sygn. akt I ACz 1068/16

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSA Krzysztof Sobierajski (spr.)

Sędziowie SSA Hanna Nowicka de Poraj

SSA Barbara Baran

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2016 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa S. M.

przeciwko M. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na zarządzenie Przewodniczącego posiedzenia Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 12 kwietnia 2016 roku, sygn. akt I C 2126/15

postanawia

1. oddalić zażalenie,
2. oddalić wniosek adwokat M. G. o przyznanie wynagrodzenia tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.

Hanna Nowicka de Poraj Krzysztof Sobierajski Barbara Baran

Sygn. akt I ACz 1068/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący posiedzenia Sądu Okręgowego w Krakowie dokonał zwrotu pozwu. W uzasadnieniu wskazał, że zarządzeniem z dnia 23 lutego 2016 roku ustanowiony z urzędu pełnomocnik powoda został wezwany do uzupełnienia braków formalnych wniesionego przez powoda pozwu poprzez sprecyzowanie żądań pozwu i wskazanie pełnej nazwy, adresu i numeru KRS podmiotu, na rzecz którego powód domaga się zasądzenia kwoty 5.000 zł, sformułowanie tekstu przeprosin, których złożenia przez pozwaną domaga się i wskazanie formy, w jakiej mają być złożone przeprosiny, przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie pozwu w odniesieniu do każdego z żądań i powołanie dowodów na ich poparcie, przytoczenie wszelkich twierdzeń, wniosków i dowodów, które powinny być zgłoszone w pozwie oraz złożenie pisma uzupełniającego braki pozwu w 2 egzemplarzach - w terminie 1 tygodnia, pod rygorem zwrotu pozwu. Przywołując art. 130 § 1 i 2 k.p.c. oraz art. 133 § 3 k.p.c. zaznaczył, że zarządzenie zostało doręczone pełnomocnikowi powoda w dniu 29 marca 2016 roku i mimo upływu zakreślonego terminu pełnomocnik nie uzupełnił braków pozwu.

Powód złożył zażalenie na zarządzenie Przewodniczącego zarzucając mu naruszenie art. 130 § 1 i 2 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie, w sytuacji, gdy Sąd I instancji nie wskazał w wezwaniu do uzupełnienia braków formalnych pozwu, że wezwanie następuje w tym trybie i nie będzie możliwe przedłużenie terminu do uzupełnienia braków. Powód

wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do rozpoznania oraz o zasądzenie kosztów postępowania wg norm prawem przepisanych wskazując, że koszty te nie zostały pokryte ani w całości, ani w części.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Po pierwsze należy zauważyć, że termin określony w art. 130 § 1 k.p.c. to termin ustawowy, który nie może być przedłużany ani skracany (zob. postanowienie SN z dnia 20 stycznia 1967 r., I CZ 149/66, OSNC 1967, nr 9, poz. 158, Lex nr 558). Po drugie wezwanie o uzupełnienie braków pisma procesowego dokonywane na podstawie art. 130 k.p.c., aby mogło osiągnąć swój cel powinno być precyzyjne, tj. oznaczać braki w sposób dokładny, podać termin ich uzupełnienia oraz jednoznacznie określić skutek nie zachowania terminu. Tylko wezwanie dopuszczające dwojaką interpretację nie czyni zadość tym wymaganiom i nie może skutkować sankcjami przewidzianymi w odpowiednich przepisach (zob. postanowienie SN z dn. 24.11.2004 r., V CZ 54/09, Lex nr 688060).

Na gruncie niniejszej sprawy powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika został wezwany zarządzeniem z dnia 23 lutego 2016 roku (k. 18) do uzupełnienia wyliczonych braków pozwu w terminie 1 tygodnia, pod rygorem zwrotu pozwu. Tym samym Przewodniczący w sposób wystarczająco precyzyjny sformułował wezwanie. Brak przywołania w treści zarządzenia podstawy prawnej wezwania, tj. art. 130 k.p.c. w kontekście jego jednoznacznej treści nie pozwala na wyprowadzenie wniosku, że adresat wezwania, będący profesjonalnym pełnomocnikiem, otrzymawszy wezwanie do usunięcia braków formalnych pozwu mógł przyjąć, że wyznaczony termin jest terminem sądowym, a nie ustawowym, i jako taki może ulec przedłużeniu (zob. postanowienie SN z dnia 24.01.2005 r., III UZ 20/04, Lex nr 153645).

Wobec powyższego złożony przez pełnomocnika powoda w określonym terminie do uzupełnienia braków formalnych pozwu wniosek o przedłużenie terminu do usunięcia braków formalnych pozwu nie mógł odnieść zamierzonego skutku.

W konsekwencji Sąd Apelacyjny w Krakowie w pkt 1 orzeczenia działając na zasadzie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie powoda. W pkt 2 postanowienia oddalił wniosek pełnomocnika powoda o przyznanie wynagrodzenia tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu. Pełnomocnik powoda w odpowiedzi na wezwanie do usunięcia braków formalnych pozwu złożył bezpodstawny wniosek o przedłużenie terminu ustawowego a następnie jego zażalenie wywiedzione od zarządzenia o zwrocie pozwu będącego skutkiem nieuzupełnienia braków formalnych pozwu w terminie – zostało oddalone.